

[Finansministeren.]

om taksterne på rigshospitalet, og han sagde herom blandt andet, at indlæggelses-taksterne ikke er blevet forhøjet i en læn-gere årrække. Jeg kan forsåvidt være enig med det ærede medlem i, at rigshospitalets takster er lave, men må dog gøre opmærk-som på, at der for dette hospitals vedkom-mende gør sig en række specielle forhold gældende, særlig at det virker som et forsk-nings- og undervisningshospital. Der er allerede nedsat et udvalg, der arbejder på at skabe større ensartethed i betalings-taksterne på statens hospitaler i det hele taget, og som også undersøger mulighederne for takstforhøjelser. Dette udvalg kan for-ventes at afgive en betænkning i nær frem-tid og vil da komme med forslag om visse forhøjelser af rigshospitalets takster.

Endelig var det ærede medlem inde på pensionsbyrden, som jo hviler hårdt på staten og kommunerne. Jeg er ikke ganske klar over, hvordan det ærede medlem mener der her skulle opnås besparelser: om det skulle ske på den måde, at pensionsydelse-erne skulle nedsættes, eller på den måde, at tjenestemændenes pensionsbidrag skulle gøres større. Begge spørgsmål behandles i lønningskommissionen, og når vi nu får en vis klarhed over, hvordan vi kan indrette folkepensioneringen, må lønningskommis-sionen på dette grundlag nå frem til et resultat. Men netop i dette tilfælde har vi et eksempel på, at det, der er tale om, ikke er en egentlig besparelse, men en ændret byrdefordeling.

Det har vi i endnu højere grad, når vi kommer ind på det ærede medlems omtale af beskæftigelsesloven og arbejdsløshedsfor-sikringen. Det ærede medlem tog begge disse punkter under eet. Jeg synes, der er grund til at gøre opmærksom på, at det er to helt forskellige områder, der er tale om. Hvordan udnyttelsen af beskæftigelsesloven finder sted, har man jo gennem finans-udvalget nøje indseende med. Problemet om arbejdsløshedsforsikringspræmierne forstår jeg på den måde, at det ærede medlem mener, at der her kunne spares noget i statstilskud. Noget sådant ville imidlertid være et forsøg på et vælte en del af byr-derne over på arbejderne og særlig på de grupper af arbejdere, der har den største arbejdsløshed. Jeg tror ikke, det kan undre

det ærede medlem, når jeg siger, at noget sådant ikke har nogen stor sympati hos mit parti og mig.

Det ærede medlem hr. Thestrup var inde på en række andre sparemuligheder. Det ærede medlem nævnte bl. a., at man skulle overveje nu — i forbindelse med folke-pensionen og ændringen af aldersrentelov-givningen, hvor man vil gå over til en forhøjelse af tiltrædelsesalderen — også at ændre den alder, der skal være bestem-mende henholdsvis for, hvornår tjeneste-mænd kan gå af med pension, og hvornår de skal gøre det. Jeg forstod det ærede medlem sådan, at i stedet for de 65 og 70 år, som vi har i øjeblikket, vil han have 67 og 72 år. Jeg mener, det er et spørgsmål, lønnings-kommissionen må tage op til drøftelse. Jeg synes, det er meget vanskeligt på kort tid at tage endelig stilling til det, og det tror jeg heller ikke det ærede medlem har tænkt sig vi skal gøre. Det er også et spørgs-mål, om der vil være så store besparelser heri, som det ærede medlem går ud fra. Det er ikke altid givet, at det vil være en stor besparelse at holde tjenestemænd, der er kommet højt op i årene, altfor længe i tjenesten. Det er tit tilfældet, at en vis ud-skiftning kan medføre et andet syn på admi-nistrationen og forvaltningen og måske herigennem betyde større besparelser, end der vil kunne opnås gennem en sådan ny-ordning.

Det ærede medlem var også inde på, at man ved udskillelse af forretningsområder fra statens virksomheder måske kunne opnå besparelser; men her synes jeg, det ærede medlem fremdrog et ejendommeligt eksem-pel. Det ærede medlem nævnte — sådan forstod jeg det i hvert fald — at hvis nu statsbanerne måtte nedlægge visse bane-linier og gå over til bl. a. rutebil-drift, måtte man passe på, at disse rutebiler blev drevet for privat regning. Jeg ved ikke, om det ærede medlem er opmærksom på, at netop statsbanernes rutebil-drift er den del af statsbanernes virksomhed, der betaler sig, således at virkningen af en sådan udskillelse — som jeg iøvrigt udfra principielle syns-punkter heller ikke er ganske enig i — ville blive, at statsbanernes underskud snarere forøgedes end formindskedes. Hertil kom-mer, at det er af stor værdi for statsbanerne at kunne foretage en koordinering af tra-